

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Op hiertens suck oc graad vær rede

Citation: Bording, Anders: "Op hiertens suck oc graad vær rede", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 264. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid119375/facsimile.pdf> (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

10.
 Før Jeg gaar dog som Jeg mecner
 Tenck dig om huad for en tiener
Galathe du worder quit
 Oc om du mig siden wilde
 Haffu' Jgien er det for silde
 Weck oc borte det er it.

11.
 Far nu well oc bliff i glæde
 Jeg dig aldrig meer skall bede
 Wreden din fordreff mig hen.
 Naar *Filax* oc *Lebs* min Hunde
 Finder Jcke Diur J Lunde
 Kommer Jeg til dig igien.
Finis

159.

[345v]

Kiærligheds Bestandig Længsel

Vdi en Liden pastorelle oc Hiurde viise forblommede viis vdført
 vdi huilchen *Lucidor* saa høyligen klager offver sin modstridige Skæffne
 at hand icke maa være hos sin deiligste oc Kiæreste *Chryssillis*
 alle Troelschende længselbunden Hierter til forlystelse vdi deris Kiærligheds fængsel
 korteligen sammenschreffven.

1.
 Op hiertens suck oc graad vær rede,
 Op alt det som til sorgen hør!
 Op op [oc] hielper mig at græde,
 For min *Crysilis*, som sig bær,

2.
 Naar ieg den morgenstund bisinder
 Der ieg dig sidst for Øyen saa
 Saa strid[e] mig paa kinden rinder
 For dig de salte Taare da.

3.
 Huor mangan gang med øyen vaade
 Gaf ieg god nat kom dog igen
 Huor mangan Such vi fældet Baade
 Mig førde dog min schefne hen.

[346r]

4.
 Hos dig at blifve var min glæde
 Oc anden [ey] var min attraa
 Nu maa ieg her i vilden heede
 Hos *Oceanen* eene gaa.

5.
 For vilden djur er marchen øde
 Her nærer ingen hyrde sig
 For Nagtergalens sang hin søde
 Hør jeg om natten ugle schrig.

6.
 For Lyst oc leeg mig schulde fryde
 For min *Crysilis* artig sang
 Maa jeg bedrøffved stedse lyde
 Paa [Tritons] strenge knur och klang.

7.
 Dend gandsche lange dag til ende
 Anfechter mig *Melancholie*
 Alt huis jeg tager mig til hende
 Er ichun idel *Fantasie*.

8.
 Hvad jeg om dagen her maa lide
 ved himmels høie firmament
 Hvad jeg udstaar om nattetide
 Er dig, o *Luna*, best bekjent.

9.
Naar *Morpheus* mig med søffnens schaale
Tildricher dog det scheer ei tiit
Mig siuntis da med dig at tale
Oe ald min sorrig at være qvit.
- 6v] 10.
Da klager jeg och aabenbarer
For dig mit gandsche hjertis grund
Aff ynchsomhed du iche spare[r]
For mig din *Nectars* søde mund.
11.
Da kysser jeg och venlig lauffner
Da dantzer jeg med dig omkring
Men naar jeg pludselig opvaagner
Seer jeg ichun slet mørche ting.
12.
Da [s]auffner jeg de grønne lunde
I hvor jeg dig kyste tusind gang
Der vi hin anden ofte funde
Der dagen var aff heede trang.
13.
Der du mig plejed krants at gjøre
Aff rosen och aff hjertens fryd
Der jeg med dig var vant at høre
Paa fuglens lifflig sang och liud.
14.
Hvo skulle ð *Chrysilen* være
De schjønne krandsis Ejermand
Din *Lucidor* dem skulle hære
Aff lengsel dør i fremmed land.
15.
Forlefflet oc med røde kinder
Aurora dcylig komme kand
Men blægner snart oc slet forsuinder
Aff lengsei til den gamle Mand.
16.
At jeg saa iammerlig forsuinder
Det gjør min lengsels haarde væ
At ieg er mauffr oc bleg om kinder
Det gjør attra, min ven at sec.
17. [347r]
Naar *Phæbus* jorden vil optende,
Af tyche schy da regner vand,
Men *Amor* vil mig slet opbrende,
Ey graad ey taar det hindre kand.
18.
Ja effter regn sees solens luc,
Men ieg maa daglig haffv u-ro
Maa stedse sørge dog ey schue
Min ven, oc ey hos hende boe.
19.
Apollo dig med søden stemme
Sampt de Gudinder tre gang tre
Er ieg tiltungen at forglemme
Oc Siunge om min venniste.
20.
Min gode pi[b'] ey meere klinger
Om *Aga[nip]* oc *Helicon*
Alt det ieg hende der tiltvinger
Er dog *Chrysilis* Thon.
21.
O *Titan* alle stjärners Herre,
Skynd dig at tiden Hastig gaar,
En time mig en dag mon være,
En dag fast lenger end et Aar.
22.
O strænge schæffne lad dig bede,
Gjør mig en gang fra sorgen fri,
Huorlunge vilt du mig omleede
Saa mangan vildsom vey oc stie.

[347]

23.

Vlysses reist i vinter tyffve
 Fant dog Penelope sin ven
 O schulle det end længer bliffve
 Førde ieg dog *Chrysille* hiem.

24.

Før schal huad atlas har at bære
 Til Jorden falde schal du see
 Med ild schal vand i venschab være
 Før ieg schal glemme *Chrysille*.

25.

Men huad vil ieg mig arme klage
 Hvi raaber ieg hun hører ey
 Min vngdoms tid som strømmen fage
 Forgæffvis flyder hen sin vey.

26.

Den Traad lachesis hun [mig] Spinder
 Af tidens hør paa dødsens Teen
 oc Atropos paa Teenen vinder,
 Skiær af o Clotho vær ey seen.

27.

Her vil Jeg i den sorte heede
 Mig sørge self til døde slet
 Her vil Jeg mig en graf beræde
 Oc giøre dødsens schaale ret.

28.

Dog schal du først til hende føre,
 Mit klage-maal o *Borea!*
 Det sidste ord som ieg schal giøre
 Er *Chrysilis* sig hende saa.

29.

Saa sandt som Solen Jorden tører
 Saa sandt som Jld giør varm oc heed
 Saa sandt *Chrysille* mig paafører
 Dend grumne Skæfne streng oc led.

30.

Der effter schal ald verden sigte
 Sampt alle Nymphher huer oc en
 Tach være den som for sin pige
 Sig giffver saa i døden hen.

[34

160.

[296]

Ode mixta, componeret 1647.

1.

O skionne Galathe,
 det er Væ,
 Foruden god Beskeed
 est du vred
 Og ikke meere gaar
 med din Faar
 Din gamle Vej,
 og skiøtter ej
 Min søde Pibes Klang
 eller Sang.

2.

Den Trofasthed saa slet
 er forgiert,
 Du først med Haand og Mund
 allenstund
 [T]il død' at holde fast
 uden Last,
 Og derfor maa
 jeg saadan gaa
 Med dybe Suk og Klag
 Nat og Dag.